

99d. Παιωνία
(Μαγική φωνή ἀφάνης ἢ ὀφθαλμική)

De Paeonia.

Abhinc triennium Fridericus Pradel in libro:

„Griechische und Süditalienische Gebete, Berchwörungen

und Recepte der Mittelalters. Gierren, 1907

(Religionsgeschichtliche Versuche und Vorarbeiten. III, p. 28.
-31. edidit breves tractatus

Ἐγνυσία τῶν Θεωριῶν,

ornavitque (p. 112-116) commentario docto illo quidem et
magno, sed ad perspicendam veram illius libri
indolem, ex quo id capitulum ab homine quodam Byzan-
tino excerptum est, parum fructuoso.

Atque in eo mihi maxime errare videtur, quod prorsus neglectis cunctis,
quae A. Thumb de aetate imprecationis παιωνίας (p. 144 „in den recht
stark archaisierenden Gebeten“) egregie coniecit, tum parum indiciorum
illoz atque vertigiorum ratione habita quae longe altiores aetate
tem redolere neminem fugere potest, atque omnino ignorato arto

illo vinculo, quo Anonymus inter cuncta capitula quodam
Cyranicid Hermeticarum (p. 135 ed. Mely) cohaeret, capi-
tulum illud decimo sexto p. Chren saeculo atque in Creta seu
sicilia insula scriptum fere solius Hermetis hic παιωνίας,
quippe quae ab ipso hominibus donata (cf. infra 2. 453) sit,
inhibitum est (l.c., p. 29. 26), invocatur παιωνία ibid.

ἡ γὰρ τὸ βότανον
ut in Cyranid. ed. Mely p. 10, 19 vitiis appellatur

μαλὰ καὶ ἐν θρόνῳ ἀναστά, ἐν θρόνῳ βοτρυοφόρῃ ἡ γὰρ
ἀνδρὶν διὰ τὸν πόρον ὡς οὐκ ἔστιν ἐν φύσει

sed etiam nonnunquam verbotenus Ἐγνυσία τῶν Θεωριῶν cum
Cyranidibus p. 13 s. convenit.

Denique totus ordo atque indoles permultorum capitulorum primi
libri Cyranicidum idem est atque Ἐγνυσία τῶν Θεωριῶν
ut non possit non concedere excerptum illud a Friderico Pradel
editum quaque via fluxisse e Cyranidibus.

Haec vero ita rehabere manifeste apparet ex capitulo quodam inedito
ex codice Vaticano Graeco 952 s. XIV excerpto, cui artissi-
mam cum Cyranidibus necessitudinem intercedere in apparatu
critico adnotavi.

Ex Codice Vaticano
Graeco 952
excerptum

In Catalogo
Codicum

Artologorum

Graecorum

Tom. VIII Pars II

Beussbar 1911

2. 166-171

Josephus Heeg:

(Edita ab-)

Hermetica.

(ἐνδοκρινή)

Absteris omnibus rebus christianis, quibus imprimi tractatur Pradelian
pistina natura perturbata et quasi oblita est, haud dif-
ficile est cognoscere utrumque capitulum anonymum excerptum erre-
ex magico quodam libro Hermetico de plantis, qui rine
ulla dubitatione returtior est quam Cyranides qualiter quidem nunc
in manibus tenetur et quo ignotus Cyranides compilerator Byzan-
tinus primo loco unus est.
Pluribus de Cyranides Hermeticarum origine atque indole disseram
prope diem in Philologo.

[F. 162]

Περὶ τῶν βοτάνων τῶν ναοφύτων παλαιῶν.

Παλαιὰ δὲ ἰσχυταὶ διὰ τὸ τὸν Πάινον αὐτὴν ἐκφυγεῖν, ὅτι
τελευτήσαντι γίγεται ἢ τῇ πρὸ ταύτης βιβλῷ ἀρχαίᾳ ναοφύτῃ,
ἔχει δὲ ἑστῶν. ἢ γενοῦν ἐκ τῶν ποικίλων ἐκ τῶν παλαιῶν. ἰδ-
οῦν δὲ ἢ τὸ πᾶν περιφανὲς ἢ περιβόητον. ἢ τοῦτο δὲ καὶ ποικίλον, ὅταν
ἐκ τῶν οὐκ ἠδίων Παλαιοῦ Ἰουδαίου.

Παλαιὰ δὲ φέρονται περὶ τὸν ἔρμηνον ὅρον⁷⁾ περὶ τὰ ταυροφύτα
ναὶ εἰς Βαβυλῶνα καὶ περὶ τὴν
Θερμὴν καὶ πέρα Γαλιλαίας καὶ ἢ τὸ Ἀργαῖον ναοφύτον.

Φέρονται δὲ ἢ ἀλλοῖς τόποις, ἀλλ' οὐ τοιαύτην ὡς ἐκφυγεῖν τὴν
διότι ἔχουσιν ἑστῶν δόμων τὸ πᾶν ἢ τὸν Ἰουδαίου
ναοφύτου καὶ τῶν φρονιμῶν ἀποφύτων. ἢ ἢ αὐτὸν δὲ καὶ ποικί-
λον αὐτῶν.

Ἐκφυγεῖν ἀναγκαῖον, ὡς ἰσχυταὶ, ἢ διαφανὲς τὸ πᾶν ἰσχυτῶν καὶ ἰσχυ-
τάτων βοτάνων, καὶ καὶ ἄλλοις παλαιῶν γενομένων ἑστῶν
ἐκ τῶν νεχυστῶν¹³⁾ ἢ γενομένων περιβόητον φέρονται ἢ τὸ πᾶν
αὐτῶν βοτάνων ἔχειν ἔχουσιν ἢ ἐκφυγεῖν τὸ πᾶν, ἢ ἐκ τῶν οὐκ ἠδίων
ἀναγκαῖον ἢ διὰ γένεσιν, ἐκφυγεῖν.

2) ante παλαιὰ add. cod.: Περὶ παλαιῶν τῶν γενομένων (cf. «Car-
de Vir. Herbar.» v. 151 ed. M. Haupt, «Opuscula» II. p. 483 et Cyran.
13, 1) τῶν ἀφυστῶν (cf. Cyran. p. 40, 27) ναοφύτων, deleri.

7) τὸν ἔρμηνον ὅρον⁷⁾ τὸν ἔρμηνον ὅρον cod., corr. Cusant, fortasse τοῦ
Αἰγυπτίου

13) γενομένων-νεχυστῶν cf. Cyran. p. 13, 7 s.: τὰ γὰρ οὐκ ἀποφύτων αὐτῶν
ἐκ γενομένων, ἢ δὲ νεχυστῶν.

(αὐτοῦ)

ὁ σπόρος κατὰ φύσιν καὶ πικρὸς καὶ ψυχρὸς ὅθεν ἐστὶν ἰσχυρὸς
ἐν ἰσχύϊ. ἡ δὲ ἰσχύς αὐτῶν ἔχει χάρα πόδι. ὁ ψυχρὸς δὲ ἐν
ὁφθαλμοῖς καὶ δαίμονι. ἰσχυρὸς ἢ βαρὺ αὐτῶν ἵσται.

Ὅπου αὐτῶν γινώσκῃ τὸ βέλτερον, τριπλασιάζει τὴν ἰσχύα αὐτῶν ἢ τριπλασιάζει τὴν
κατὰ φύσιν ἰσχύα αὐτῶν.

Ὁ βαρύνει [f. 164] τὴν ἰσχύα ἢ τὸ ψυχρὸν κατὰ φύσιν τὰ μακρὰ ἐπι-
χράσει αὐτῶν τὰ ἄρρητα τοῦ παλαιοῦ λόγου. ὁ δὲ ταῦτα [Signa
magica, cf. tab. II, no. 3.] τὸ Ἄλφα, Ἄδωναι, Ἐλνι, Ἐλαβδ.

Ὁ μακρὸς ἰσχυρὸς ἢ βαρύνει τὴν ἰσχύα, τὸ ψυχρὸν ἢ τὸ σπέρμα, ὡς ἡ δὲ
ἐν ὁφθαλμοῖς ἢ ἐν πόντοις τὰς βοτάνων προσημασία ἐν πᾶσι ἔχει
πομπήν, ἐπιχράσει δὲ αὐτῶν ἢ ἑτέρα ἢ ὅρα ἡδὲ.

Κε<φάλαιον> β'. Περὶ οὐδὲν.

Λαβὴ ἐν τῷ γεννητόρι καρπῷ τὰς αὐτῶν βοτάνων ἢ περιβύνας
ἢ ῥάκη σπέρματι ἀδυνάτω. ὁ δὲ σπόρος τὴν χυμῶν πρὸς τὸ ἔσπερον²³⁾
ἢ κατὰ φύσιν τὸ σπέρμα. ὁ δὲ ἐπιχράσει ἐπὶ αὐτῶν χαράσκει
τὰς αὐτῶν χυμῶν αὐτῶν ὅρα ἡδὲ.

Κε<φάλαιον> γ'. Περὶ φυλάσκειν τὴν ἰσχύα.

Λαβὴ παντὶ ῥίζῃ ἢ ἑτέρα ἢ ὅρα ἡδὲ ἐπιχράσει μετὰ
παχέως χυμῶν²⁵⁾ τὰς χαράσκειν ταύτας ἢ ῥάκη αὐτῶν
ὁφθαλμοῖς τὴν δὲ ἰσχύα. ὅστις οὖν ἀνθρώπος ἔχει ἀπὸ φύσιν
περισσοὺς τὰς αὐτῶν ἢ τὰς αὐτῶν ἢ τὰς αὐτῶν ἢ τὰς αὐτῶν
ἀπὸ παλαιοῦ καὶ. ἡ δὲ φύσις χράσει, ἢ ταῦτα [Signa
magica, cf. tab. II, no. 4].

23) Λαβὴ ἔσπερον] cf. Cyren. p. 13, 14-16. ὅθεν οὖν χυμῶν καὶ κατὰ φύσιν
τὰς αὐτῶν ἰσχύα, διὸ δὲ οὐδὲν, <λαβὴ> δὲ ὅρα ἡδὲ (cf. Corn.
de viz. herb. v. 152: ἀνθρώπου ὅρα ἡδὲ), πρὸς τὸν κατὰ φύσιν
δύναται αὐτῶν ἢ ῥάκη αὐτῶν ἐπὶ αὐτῶν, πρὸς τὸ ὅρα ἡδὲ
ἰσχύα.

25) χυμῶν: non intellego.